1

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Direcţia personal şi învăţămînt -

STRICT SECRET

APROBATA
de colectivul de conducere al Direcţiei a III-a la data de 19 iunie 1971.

PRINCIPALELE ASPECTE ALE ACTIVITATII DESFASURATE DE CATRE SERVICIILE DE SPIONAJ IMPERIALISTE IMPOTRIVA TARII NOASTRE

Autori: gl.mr.Costandache P.
cpt. Vasile Gh.
lt.maj.Boldea Ioan

Seria 264

- 1 9 7 1 -

2

Prezenta lucrare avînd un caracter strict secret va fi păstrată şi folosită cu respectarea riguroasă a dispoziţiilor legale referitoare la apărarea secretului de stat şi a ordinelor şi instrucţiunilor în vigoare privind evidenţa, redactarea, multiplicarea, manipularea şi păstrarea documentelor cu caracter secret de stat în unităţile Consiliului Securităţii Statului.

După mai bine de un sfert de veac de la izbînda deplină și definitivă a revoluției populare conduse de partidul nostru comunist, România se află astăzi în plină construcție a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Ca urmare a justeței politicii partidului, care în întreaga sa activitate se călăuzește după învățătura marxist-leninistă și o aplică în mod creator la condițiile concrete ale țării noastre, într-un timp relativ scurt, în structura economică și socială a României au avut loc schimbări radicale. Forțele de producție au cunoscut o dezvoltare susținută, iar relațiile de producție s-au generalizat în întreaga economie, socialismul triumfînd definitiv pe pămîntul patriei noastre.

Marile realizări ale poporului român condus de partid au dat o temelie trainică independenței și suveranității naționale, au creat condiții optime pentru participarea tot mai intensă a României la revoluția tehnico-științifică mondială, la cooperarea și colaborarea economică internațională.

Pe măsura înaintării spre comunism, societatea noastră cunoaște o continuă înflorire, generată de comunitatea de interese economice, politice și ideologice ale tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate.

Intărirea unității social-politice a poporului, dezvoltarea statului socialist, adîncirea democrației și creșterea rolului organizațiilor obștești în viața socială prin antrenarea maselor la rezolvarea treburilor întregii noastre națiuni sînt forțe care pot asigura progresul neîntrerupt al societății românești, cimentarea orînduirii sociale și apărarea cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii.

Cu toate acestea, cercurile reacțiunii internaționale, puterile imperialiste constituie o primejdie permanentă la adresa independenței și suveranității noastre naționale, a păcii și securității omenirii.

Subliniind această realitate de care organele de se-

curitate şi de miliţie trebuie să ţină seama în activitatea ce o desfăşoară pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România spunea: "Nu trebuie să uităm că, atîta timp cît există imperialismul şi reacţiunea mondială, se menţine şi pericolul unor acţiuni îndreptate împotriva ţărilor socialiste, deci şi a ţării noastre. Experienţa arată că serviciile străine încearcă să recruteze tot felul de agenţi pentru a-i folosi în domeniul spionajului economic şi militar, pentru acţiuni dăunătoare construcţiei socialiste, intereselor generale ale poporului..."[1].

Aşadar, puterile imperialiste, prin serviciile lor de spionaj care au acţionat şi în trecut împotriva ţării noastre, pun la cale tot felul de planuri menite să lovească în valorile fundamentale ale societăţii noastre socialiste, încercînd să semene neîncredere în trăinicia orînduirii sociale şi de stat, în politica partidului, să provoace pagube şi perturbări în economie, să afecteze capacitatea de apărare a ţării.

---

1) Nicolae Ceauşescu: "România pe drumul desăvîrşirii construcţiei socialiste", Editura politică, Bucureşti, 1968, vol.II, p. 404-405.

ACTIVITATEA DESFASURATA DE SERVICIILE DE SPIONAJ IMPERIALISTE PE TERITORIUL ROMANIEI PINA LA 23 AUGUST 1944

Serviciile de spionaj imperialiste şi-au început activitatea în ţara noastră încă din secolul al XIX-lea, avînd, în funcţie de perioada istorică, obiective diferite.

Iniţial, cînd statele burgheze în slujba cărora se găseau au început să manifeste interes faţă de România, serviciile de spionaj respective aveau ca principal obiectiv facilitarea pătrunderii capitalului străin în ţara noastră.

Mai tîrziu, aceleaşi servicii de spionaj au servit consolidării poziţiilor cucerite de capitalurile care le subvenţionau, disputei dintre acestea pentru acapararea bogăţiilor naturale, pentru subjugarea politică şi economică a României.

Incă din acele timpuri, pentru trimiterea cadrelor sau agenţilor străini în ţara noastră ori pentru crearea unei agenturi formate din elemente autohtone au fost exploatate din plin posibilităţile oferite în acest sens de relaţiile politice, economice, comerciale şi culturale stabilite între statul român şi alte state.

Aşa de pildă, spionii francezi au pătruns în ţara noastră ca diplomaţi, conducători ai societăţilor cu capital francez, ziarişti, funcţionari în cadrul asociaţiilor culturale, profesori etc.

La rîndul său, spionajul S.U.A. a profitat de legăturile oficiale pe care societăţile americane şi le-au făcut în rîndul claselor conducătoare din România, precum şi de atragerea şi pregătirea diverşilor specialişti şi tehnicieni români în S.U.A., pentru a-şi crea o vastă agentură.

Serviciul de spionaj german a folosit intens partidele şi organizaţiile naţionalist-şovine germane din România.

Serviciul de spionaj englez a pătruns în România în principal prin investiţiile de capital în sectorul extracţiei petrolului, dar nu a neglijat nici celelalte căi (diplomaţi, co-

mercianţi, ziarişti etc.).

Cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj imperialiste au desfăşurat o largă activitate de spionaj în vederea cunoaşterii potenţialului economic şi militar al României. Se urmărea mai ales cunoaşterea îndeaproape a capacităţii de producţie a industriei româneşti, resursele de materii prime, comenzile plasate în străinătate, echipamentul şi armamentul necesare armatei etc.

In preajma celui de-al doilea război mondial, cînd cercurile reacţionare din România începuseră să acorde concesiuni economice din ce în ce mai mari Germaniei hitleriste, serviciile de spionaj ale celorlalte puteri şi-au intensificat fiecare în parte activitatea şi au trecut chiar şi la o colaborare.

Au avut loc contacte operative şi un fructuos schimb de informaţii între serviciile de spionaj englez, francez şi american, precum şi între acestea şi cele ale ţărilor aflate sub influenţa celor trei mari puteri capitaliste.

Avînd în vedere interesele generale comune ale Franţei şi Angliei în perioada războiului, cei doi rezidenţi din Bucureşti ai serviciilor de spionaj francez şi, respectiv, englez, au stabilit la începutul anului 1941 ca întreaga activitate să fie coordonată de centrul unificat de spionaj anglo-american din Istambul.

Paralel, serviciul de spionaj american îşi desfăşura activitatea în ţara noastră prin mijlocirea diviziilor speciale din cadrul legaţiilor Elveţiei şi Suediei la Bucureşti.

Aceste divizii speciale, care oficial aveau misiunea de a gira interesele statelor cu care România rupsese relaţiile diplomatice ca urmare a intrării ei în război alături de Germania, erau în realitate oficine de spionaj încadrate cu spioni ce aveau rezidenţe pe teritoriul ţării noastre.

Informaţiile culese din România de aceste rezidenţe sau de către spionii aflaţi sub acoperire diplomatică în cadrul Ambasadei Turciei din Bucureşti erau, de asemenea, expediate către acelaşi centru de spionaj din Istambul.

Pe de altă parte, serviciul de spionaj german, care

pînă la război se ocupase intens de recrutarea de agentură, de culegerea de informaţii şi de propagarea ideilor nazismului în scopul atragerii României de partea Germaniei, în timpul războiului a căpătat o libertate de acţiune aproape totală, subordonată unui singur ţel: supravegherea modului cum Antonescu şi acoliţii săi din conducerea statului respectă angajamentele asumate faţă de Reich şi contracararea încercărilor puterilor aliate de a întreprinde acţiuni potrivnice intereselor lui Hitler în ţara noastră.

ACTIVITATEA SERVICIILOR DE SPIONAJ IMPERIALISTE PE TERITORIUL TARII NOASTRE IMEDIAT DUPA 23 AUGUST 1944

Imediat după război, puterile imperialiste, puse în fața iminentei pierderi a pozițiilor deținute în țara noastră ca urmare a insurecției armate de la 23 August 1944, au fixat serviciilor lor de spionaj ca obiectiv principal împiedicarea prin orice mijloace a instaurării unui regim democrat-popular, pentru a-și asigura astfel în continuare subjugarea politică și economică a României.

Avînd permanent în față acest obiectiv, serviciile de spionaj imperialiste și-au orientat activitatea spre culegerea de informații din toate domeniile, organizarea - cu concursul anumitor conducători ai fostelor partide burghezo-moșierești - a unor grupări subversive care să întreprindă acte teroriste și diversioniste și spre desfășurarea de acțiuni de agitație și propagandă dușmănoasă împotriva țării noastre.

Unele dintre ele, în special cele ale S.U.A. și Angliei, au trecut și la reactivizarea anumitor agenți ai Germaniei fasciste rămași în țară și încadrați în așa-zisa "Mișcare de rezistență" organizată inițial de spionajul hitlerist pe teritoriul țării noastre. Ca urmare, o serie de foști agenți ai spionajului hitlerist au luat contact cu ofițerii serviciului de spionaj al S.U.A. care lucrau în cadrul Misiunii militare americane din București și le-au furnizat diferite informații.

După instaurarea la 6 Martie 1945 a guvernului de largă concentrare democratică în frunte cu dr. Petru Groza, serviciile de spionaj imperialiste și-au intensificat activitatea; pe de o parte ele sprijineau monarhia și partidele burghezo-moșierești, iar pe de altă parte au trecut fățiș la organizarea de acțiuni teroriste și diversioniste, menite să pună în pericol puterea populară din România. In acest scop au folosit o serie de elemente dușmănoase din rîndul legionarilor, al parti-

delor burghezo-moşiereşti, al ofiţerilor din armata burgheză etc.

In cursul anului 1946, reprezentanţii serviciilor de spionaj imperialiste, în special cei ai spionajului american, au avut o serie de consfătuiri cu unii conducători ai fostului P.N.T., cu care au căzut de acord asupra creării şi înarmării unor organizaţii subversive, în vederea răsturnării prin violenţă a regimului democrat-popular din ţara noastră.

In urma acestor înţelegeri, după alegerile din noiembrie 1946, au fost create - cu sprijin material american (staţii de radio emisie-recepţie, armament, muniţii etc.) - grupările denumite "Sumanele negre", "Sarmisegetuza", "Haiducii lui Avram Iancu", "Graiul sîngelui" şi altele.

In aceeaşi perioadă au început să acţioneze şi o serie de agenţi proveniţi în special din rîndul cetăţenilor români stabiliţi în străinătate, care erau introduşi în mod ilegal, prin paraşutare, după ce erau recrutaţi şi instruiţi în prealabil în diferite centre şi şcoli speciale din Franţa, Austria, Grecia şi alte state, în legătură cu modul cum să organizeze şi să realizeze acte de diversiune, sabotaj şi spionaj.

In cursul anului 1948, organele de securitate au descoperit o reţea de spionaj care culegea informaţii şi pregătea atentate, condusă de un legionar trimis în ţară de către Centrul de spionaj american din Linz - Austria. In acelaşi an au mai fost depistate şi lichidate şi alte reţele conduse tot de legionari.

In anul 1951, serviciul de spionaj american a paraşutat în ţara noastră un grup de spioni, terorişti şi diversionişti, pregătiţi în Italia şi R.F.a Germaniei, cu scopul de a culege şi transmite informaţii în legătură cu armata şi tehnica de luptă, cu aeroporturile, uzinele cu producţie de apărare etc.

Un alt grup, pregătit în Franţa, R.F.a Germaniei şi Grecia, format din legionarii Tănase Alexandru şi Popovici Mircea, a fost paraşutat în ţară în anul 1952, tot cu scopuri diversionist-teroriste şi de spionaj, precum şi pentru a conduce grupul compus din Golea Ioan şi Samoilă Ioan - paraşutat anterior.

In anul 1953 au fost paraşutaţi agenţii Pop Gavrilă,

Mare Sabin, Radu Ilie și Bebi Toma, care au răspîndit, după lansare, fițuici cu conținut dușmănos și au cules și transmis informații serviciului de spionaj american.

Insuccesul unor astfel de procedee - deoarece toate aceste grupuri au fost lichidate la scurt timp după parașutarea lor - a determinat serviciile de spionaj ca ulterior să-și continue activitatea sub diverse acoperiri legale.

Asemenea acoperiri au fost asociațiile culturale și de binefacere, societățile cu capital străin, misiunile militare, apoi legațiile sau ambasadele, consulatele etc.

Dintre instituțiile și asociațiile culturale sau de binefacere ai căror funcționari desfășurau activitate ostilă sub masca sarcinilor oficiale ce le aveau menționăm: "Asociația tineretului creștin", "Oficiul de informații al S.U.A.", "Amicii S.U.A.", "Ajutorul catolic american", "Institutul francez de înalte studii", "Tinerii prieteni ai Franței", "Uniunea francezilor din România", "Amicii Franței", "Uniunea democratică a patrioților italieni din România", "Institutul de cultură italiană" etc.

Prin acest din urmă institut se încerca, de pildă, determinarea unor intelectuali români să nu sprijine noul regim, ci să facă totul pentru răsturnarea lui. Astfel, unii dintre conducătorii institutului au introdus în țară publicații cu conținut dușmănos apărute în străinătate, pe care le-au difuzat anumitor intelectuali autohtoni. Paralel, spionii italieni camuflați sub această acoperire culegeau informații economice și politice, date de studiu despre unele persoane cu funcții de răspundere în aparatul de stat. Informațiile erau primite de la agenți cu ocazia vizitelor pe care aceștia le făceau la "Institutul de cultură italiană".

"Asociația tineretului creștin", care în mod oficial se ocupa de educația tineretului în spiritul religiei creștine, desfășura o intensă activitate de culegere de informații cu caracter militar, economic și de altă natură, prin agenți recrutați direct de conducătorii ei sau prin persoanele ce conduceau filialele din provincie ale acesteia.

Pe măsură ce au fost demascate adevăratele preocupări ale asociațiilor și institutelor arătate mai sus, statul nostru

11

a dispus dizolvarea lor.

In ceea ce priveşte folosirea misiunilor militare, a legaţiilor, ambasadelor sau consulatelor drept oficine de spionaj, semnificativ este următorul exemplu:

Un fost consul francez, care îşi creease încă înainte de anul 1948 o reţea de agenţi din rîndul unor elemente duşmănoase originare din Franţa şi dintre funcţionarii români din portul Constanţa, a cules şi a transmis serviciului de spionaj francez date în legătură cu tranzitul de mărfuri prin portul Constanţa, informaţii despre unele unităţi militare din acea parte a ţării şi despre activitatea unor şantiere navale, date referitoare la încărcătura şi destinaţia unor vapoare sau privind exportul şi importul de mărfuri destinate întreprinderilor cu producţie specială. Majoritatea mambrilor reţelei lui erau avizi după bani, filo-francezi, iar întîlnirile cu aceştia se efectuau sub forma unor petreceri familiale, prieteneşti.

Activitatea cultică a fost, de asemenea, intens folosită ca paravan al acţiunilor de spionaj.

Exemplificativ în acest sens este cazul unui cetăţean român, de naţionalitate turcă, hoge (preot) al geamiei din Bucureşti şi administrator al cimitirului musulman din oraş, care se ocupa cu culegerea de informaţii utilizînd o reţea de agenţi recrutaţi de el, conaţionali sau tătari, din rîndul credincioşilor cultului mahomedan. In calitate de hoge, el culegea informaţii şi prin exploatarea în orb a credincioşilor. Legătura cu ambasada turcă, unde transmitea datele obţinute, o ţinea în mod organizat şi bine pretextat, întrucît, ca administrator al cimitirului musulman, îşi ridica salariul tocmai de la această ambasadă.

Sub acoperirea de navigatori au acţionat mai cu seamă agenţii serviciilor de spionaj ale statelor care se aflau în relaţii comerciale maritime sau fluviale cu ţara noastră. Aceşti agenţi erau recrutaţi în special din rîndul anumitor marinari români care acostau în porturile ţărilor respective.

Astfel, în anul 1957, organele de securitate au descoperit un agent, originar din România, şef de echipaj pe un vas grecesc, care, cu ocazia unor veniri în portul Constanţa, a căutat să obţină informaţii despre traficul de mărfuri, despre instalaţiile militare portuare şi a încercat chiar să recruteze

unele elemente care să se pună în slujba serviciului de spionaj grec.

Intr-un alt caz, serviciul de spionaj turc a recrutat un aviator român ce fusese silit să aterizeze forţat în Turcia, care, ca şi un marinar român recrutat în anul 1948 de acelaşi serviciu, a primit sarcina să recruteze agenţi, să culeagă informaţii despre organizarea armatei, efectivele şi dotarea acesteia, dislocări de trupe, amploarea obiectivelor economice nou construite etc. Totodată, amîndorura li s-a indicat să se înscrie în partid, să caute să ocupe funcţii importante în aparatul de stat şi să descopere elemente cu concepţii ostile pe care să le organizeze în "grupe de rezistenţă".

PRINCIPALELE DIRECTII ALE ACTIVITATII DESFASURATE IN PREZENT DE SERVICIILE DE SPIONAJ IMPERIALISTE IMPOTRIVA TARII NOASTRE

In condițiile actuale, cînd România se afirmă tot mai puternic pe plan internațional, cercurile reacționare apusene manifestă un interes crescînd față de țara noastră.

Preocupate în permanență de a-și asigura suprematia pe arena mondială, acestea acordă o mare atenție cunoașterii cît mai în detaliu a politicii intenne și externe a partidului și statului nostru, a resurselor naturale și morale ale vertiginoasei ascensiuni a economiei naționale și a succeselor remarcabile obținute de poporul român în înfăptuirea amplului proces de prefaceri social-politice.

Printre mijloacele cele mai frecvent folosite de puterile străine în scopul realizării planurilor lor politice cu privire la România, un loc important îl ocupă și în prezent serviciile de spionaj - instrumente bine puse la punct - cărora le revine sarcina de a obține informații despre țara noastră din toate domeniile de activitate.

Serviciile de spionaj imperialiste depun eforturi stăruitoare pentru a cunoaște cît mai exact potențialul politic, economic și militar al României socialiste, atît în timp de pace cît și în eventualitatea unei conflagrații internaționale.

Activitatea serviciilor de spionaj imperialiste împotriva țării noastre este îndreptată cu precădere în următoarele direcții:

a) Culegerea de informații secrete din domeniul politic.

Această categorie de informații se referă îndeosebi la politica internă și externă a partidului și guvernului, sprijinul de care aceasta se bucură din partea maselor, relațiile țării noastre cu alte state etc.

14

Se caută, de asemenea, date privind activitatea internă de partid, conţinutul hotărîrilor adoptate în plenarele C.C. al P.C.R., date referitoare la legăturile partidului nostru cu alte partide comuniste şi muncitoreşti etc.

b) Culegerea de informaţii secrete din diferite sectoare ale vieţii economice (industrie, combustibil şi surse de energie, minereuri, comerţ şi finanţe, transporturi şi telecomunicaţii, agricultură şi altele).

Interesele serviciilor de spionaj imperialiste se îndreaptă spre obţinerea de date concrete despre profilul diverselor obiective industriale, amplasarea lor, politica de industrializare (actuală şi de perspectivă), locul de exploatare a surselor de energie electrică şi nucleară, centrele de extracţie a minereurilor (numărul şi dispunerea acestora), organizarea şi dotarea traficului rutier şi a celui feroviar, potenţialul material şi uman al acestora, modul de realizare a siguranţei circulaţiei, sistemul naţional de telecomunicaţii, importul şi exportul, balanţa comercială, bugetul, stabilitatea monetară ş.a.

Din agricultură interesează datele privind instruirea cadrelor din acest sector, suprafeţele cultivabile şi producţia anuală agricolă, în special cele ocupate de plantele industriale, modul de depozitare a cerealelor, capacitatea şi amplasarea silozurilor şi magaziilor, măsurile de protejare a pădurilor şi produselor forestiere, amplasarea stocurilor de lemne depozitate, proiecte de îmbunătăţire a raselor de animale, locurile de depozitare a produselor animaliere şi piscicole etc.

c) Culegerea de informaţii militare cu caracter secret.

Fiind una din preocupările esenţiale ale serviciilor de spionaj imperialiste, această sarcină revine cu precădere unor cadre care dispun de pregătire de specialitate. Acestea urmăresc obţinerea de date despre organizarea şi componenţa forţelor terestre, aeriene şi maritime, dislocarea, efectivele, sistemele de recrutare şi trecere în rezervă; dotarea tehnică; pregătirea de luptă a ofiţerilor, subofiţerilor şi a trupei; starea morală şi disciplinară. In mod deosebit se insistă pe cunoaşterea sistemului de apărare în condiţiile războiului cla-

sic şi nuclear. Se urmăresc identificarea şi cunoaşterea exactă a materialelor din dotarea forţelor armate române, a depozitelor militare şi rezervelor de stat, a unităţilor specializate de rachete, felul şi dislocarea acestora şi sistemul de reţele radar. Aceeaşi importanţă se acordă culegerii de informaţii geografice militare, solicitîndu-se şi detalii referitoare la situaţia atmosferică, a solului şi drumurilor, starea socială şi economică a regiunilor prospectate etc.

In acelaşi timp, nu sînt neglijate nici informaţiile referitoare la actuala organizare a aparatului de securitate şi a miliţiei, la mijloacele şi metodele folosite de acestea în activitatea lor, la modalităţile de recrutare şi de pregătire a cadrelor etc.

d) <u>Procurarea de informaţii din domeniul tehnico-ştiinţific</u>.

In cadrul acestor preocupări sînt vizate, în primul rînd, ramurile de mare actualitate, cum ar fi: astronautica, fizica nucleară, electronica, chimia, biologia. Interesează, mai ales, numărul şi locul unde se află laboratoarele şi instituţiile de cercetare, organizarea şi gradul de dotare a acestora, date despre oamenii de ştiinţă şi valoarea lor etc.

e) <u>Culegerea de informaţii cu caracter social şi cultural</u>.

Informaţiile de această natură, deşi nu sînt considerate întotdeauna secrete de stat, sînt solicitate totuşi în mod sistematic de către centralele serviciilor de spionaj imperialiste, apreciindu-se că ele pot folosi ca elemente ajutătoare în analizarea şi interpretarea unor probleme politice şi economice importante. In acest sens, se cer date despre: populaţie (sex, vîrstă, pregătire, nivel de trai); naţionalităţi conlocuitoare (proporţia şi situaţia lor, politica faţă de acestea); activităţi religioase şi atitudinea statului faţă de religie; sistemul de educaţie şi învăţămînt (organizare, programe analitice), sistemul sanitar etc.

Alături de aceste principale direcţii spre care orientează activitatea cadrelor şi agenţilor lor din România, serviciile de spionaj imperialiste manifestă interes pentru procurarea de informaţii şi din alte domenii. In funcţie de conjunctu-

ră, de anumite evenimente interne sau internaţionale, sarcinile de spionaj vizează una sau alta dintre categoriile de informaţii enunţate mai sus. Astfel, în timp ce în unele perioade se urmărea în special culegerea de informaţii militare, în prezent accentul se pune tot mai mult pe procurarea de informaţii din domeniile politic şi economic, nefiind neglijate însă nici celelalte sectoare de activitate.

Un alt obiectiv al serviciilor de spionaj imperialiste îl constituie desfăşurarea unei susţinute activităţi de penetrare a ideologiei şi culturii burgheze în România, cu ajutorul cărora speră să realizeze o anumită influenţă asupra unor categorii de persoane.

Paralel, cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj imperialiste au sarcini de a face o intensă propagandă modului de viaţă occidental, "libertăţilor şi democraţiilor" apusene, în scopul determinării unor cetăţeni români oscilanţi, mai ales din rîndul intelectualilor, de a-şi părăsi ţara pentru a se stabili în străinătate.

Propaganda naţionalist-şovină şi aceea de denigrare a realizărilor orînduirii socialiste ocupă, de asemenea, un loc important în activitatea serviciilor de spionaj imperialiste.

MIJLOACE SI METODE FOLOSITE DE CADRELE SI AGENTII SERVICIILOR DE SPIONAJ IMPERIALISTE

Obiectivele care intră în sfera preocupărilor serviciilor de spionaj imperialiste se realizează prin mijloace, metode şi procedee dintre cele mai diferite, condiţionate de scopurile urmărite şi de posibilităţile existente la un moment dat.

Principalul mijloc la care se recurge în orice direcţie ar fi îndreptate acţiunile întreprinse (culegere de informaţii, propagandă ostilă etc.) îl constituie agentura.

Aceasta poate fi activă sau în conservare. Agenţii serviciilor de spionaj imperialiste pot proveni din rîndul străinilor şi din cel al persoanelor autohtone. In funcţie de cetăţenia, domiciliul şi activitatea infracţională concretă desfăşurată de un agent, el va fi spion, trădător sau subiect al altor infracţiuni.

Din practica muncii rezultă că agentura serviciilor de spionaj imperialiste este dirijată în scopul săvîrşirii unor acţiuni împotriva securităţii statului şi spre localităţile rurale din Republica Socialistă România.

Această orientare îşi găseşte explicaţia, pe de o parte, în faptul că în mediul rural există obiective şi locuri care, din diferite motive, prezintă interes deosebit pentru spionajul străin, iar pe de altă parte, în aceea că, de regulă, cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj consideră că în asemenea localităţi ar fi mai puţin supravegheaţi, astfel că planurile lor ostile ar fi mai lesne de pus în aplicare fără a fi descoperite.

După agentură, mijloacele tehnice ocupă, ca pondere şi importanţă, un loc bine definit în arsenalul aflat la îndemîna serviciilor de spionaj imperialiste.

Ele sînt utilizate cu eficienţă atît în activitatea de culegere de informaţii, cît şi în realizarea în mod secret a legăturilor de natură infracţională între cadrele şi agenţii

spionajului străin ce acţionează în ţara noastră.

Adaptarea la nevoile activităţii de spionaj a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii face posibilă utilizarea în acest domeniu a unei game din ce în ce mai largi de mijloace tehnice. In general, cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj sînt dotate cu aparatură foto şi de filmare la mare distanţă, minifoane (aparate minuscule de ascultat şi înregistrat), staţii de radio emisie-recepţie ş.a. In ultimul timp s-a descoperit că atunci cînd îşi părăsesc temporar autoturismul cu care se deplasează în diferite localităţi din ţară, cadrele sau agenţii spionajului străin montează la portiera acestuia un dispozitiv care, dacă cineva încearcă să pătrundă în maşină, face explozie, dîndu-le astfel de ştire.

Dintre metodele folosite mai frecvent de către cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj imperialiste pentru atingerea scopurilor pe care le urmăresc trebuie subliniate în mod deosebit observarea directă şi exploatarea informativă a anumitor persoane.

Observarea directă constă în studierea cu atenţie, şi chiar repetată, de către însuşi cadrul sau agentul serviciului de spionaj străin a unui anumit obiectiv (unitate militară, şantier de construcţii, fabrică, uzină, diverse terenuri cultivabile, porţiuni de drumuri rutiere sau căi ferate etc.), în scopul înregistrării detaliate a tuturor caracteristicilor care interesează.

Exploatarea informativă a anumitor persoane sau aşazisa exploatare în orb constă în antrenarea la discuţii, aparent dezinteresate, a diverselor categorii de cetăţeni, în scopul aflării de la aceştia a unor probleme legate de profesia lor, de obiectivele militare, industriale sau agricole unde lucrează ori aflate în apropierea domiciliilor lor, de relaţiile pe care le cultivă, de concepţiile politice etc.

De regulă, spionii încearcă să contacteze, să intre în vorbă cum se spune, în vederea exploatării informative, cu persoane care domiciliază ori îşi au locul de muncă în apropierea unităţilor militare sau a obiectivelor din industria de apărare, rezervişti, membri ai familiilor militarilor sau ale salariaţilor din obiectivele economice etc. Dintre acestea, ei se orien-

tează îndeosebi spre persoanele cunoscute cu vicii, spre cele care pălăvrăgesc, sînt lăudăroase și altele.

In încercările lor de a obține informații prin metoda exploatării în orb, cadrele și agenții serviciilor de spionaj imperialiste mizează foarte mult pe lăudăroșenia și flecărea-la care sînt caracteristice, după părerea lor, într-o măsură mai mică sau mai mare, fiecărui om. De aceea, spionilor ce vin cu sarcina de a folosi această metodă în activitatea ostilă desfășurată pe teritoriul țării noastre li se precizează că trebuie să-i flateze pe cei cu care vor sta de vorbă, să le exagereze meritele și calitățile, pentru că numai astfel îi vor determina să vorbească mult mai mult despre ei, despre preocupările lor, fără să-și dea seama că ajung pînă acolo încît divulgă anumite secrete de stat.

Printre cei vizați a fi exploatați în orb se află nu de puține ori și anumiți cetățeni români domiciliați în mediul rural. Se cunosc chiar cazuri cînd străinii sosiți în localități rurale din țara noastră au oferit sătenilor diferite cadouri pentru a-i putea antrena la discuții cu ocazia cărora le puneau întrebări ce trădau, de fapt, interesul lor de a obține informații cu caracter militar sau de altă natură.

Edificator în ceea ce privește modul cum sînt folosite metoda observării directe și cea a exploatării informative este următorul exemplu:

Cu cîtva timp în urmă, a venit în mai multe rînduri în România, sub diverse pretexte, un cetățean străin, cunoscut ca agent al unui serviciu de spionaj occidental. In turneele sale, el frecventa îndeosebi zone din mediul rural unde se desfășurau diferite activități militare, precum și localități în preajma cărora se aflau amplasate unități speciale ale forțelor noastre armate.

Atît prin observare directă, cît și prin discuții cu anumiți localnici dintr-un sat de munte, el a căutat să obțină date despre unitățile militare respective, despre numărul și specificul lor, armamentul din dotare, starea moral-politică a trupelor, comandanții acestora și situația lor familială etc.

De asemenea, sub pretextul fotografierii unor peisaje, a încercat să fixeze, în raport cu relieful înconjurător, pozi-

ţia anumitor unităţi militare speciale care se aflau amplasate într-o zonă muntoasă, unde erau interzise circulaţia publică şi fotografiatul.

CAILE DE PATRUNDERE A CADRELOR SI AGENTILOR SERVICIILOR DE SPIONAJ IMPERIALISTE PE TERITORIUL TARII NOASTRE

Pătrunderea cadrelor şi agenţilor serviciilor de spionaj imperialiste pe teritoriul ţării noastre se face folosindu-se îndeosebi căile legale, respectiv relaţiile diplomatice, economice, comerciale, culturale, ştiinţifice, turistice, sportive, pe care România le întreţine cu un mare număr de state.

Această realitate rezultă din experienţa din ultimii ani a muncii de securitate, dar nu trebuie să considerăm însă că s-ar fi renunţat la utilizarea şi a căilor ilegale de pătrundere, care au fost, după cum am văzut, intens folosite imediat după război. Este posibil ca pe lîngă agenţii şi cadrele care au o acoperire legală (diplomaţi, comercianţi, turişti, vizitatori la rude, sportivi etc.) să existe şi persoane cu acte false ce le atestă cetăţenia română, cunoscătoare perfecte ale limbii şi obiceiurilor poporului nostru, pătrunse clandestin în ţară, pentru a fi utilizate în anumite condiţii (stare de război, ruperea relaţiilor diplomatice, comerciale etc. din diverse motive).

De asemenea, există date din care rezultă că serviciile de spionaj imperialiste au în centrul preocupărilor şi crearea unei agenturi formate din cetăţeni români plasaţi în obiective (economice, militare etc.) şi zone ce prezintă interes pentru puterile străine.

1. Activitatea desfăşurată de serviciile de spionaj imperialiste sub acoperire diplomatică.

Cadrele şi agenţii care acţionează sub acoperire diplomatică au o mare contribuţie la organizarea, coordonarea şi realizarea activităţii ostile desfăşurate de serviciile de spionaj imperialiste împotriva României.

In fiecare reprezentanţă diplomatică există cadre specializate în culegerea de informaţii, multe dintre ele care în trecut au mai fost în ţara noastră şi cunosc limba română, isto-

ria, geografia, cultura materială, spirituală şi tradiţiile poporului nostru, ceea ce desigur le înlesneşte contactul cu oamenii, atît în Bucureşti cît şi în provincie, le dă posibilitatea de a se înţelege cu ei (deseori chiar fără a se prezenta ca diplomaţi străini, ci pur şi simplu ca cetăţeni români), de a recunoaşte oraşele şi satele, întreprinderile şi instituţiile, terenul sau unităţile militare etc.

Cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj ce funcţionează sub acoperire diplomatică au posibilitatea să se informeze asupra datelor ce-i interesează prin vizitatorii care vin în ambasade sau legaţii pentru probleme personale, prin invitaţii ce participă la carnavaluri, recepţii, gale de filme, prin persoanele pe care le contactează în deplasările ce le fac prin ţară.

Sub pretextul acordării de vize de intrare în statele lor, unii diplomaţi cheamă periodic diferiţi cetăţeni români de la care încearcă să obţină, prin metodele expuse anterior, date de interes pentru serviciile lor de spionaj.

Astfel, un funcţionar cu probleme consulare, cunoscut cadru al serviciului de informaţii al unui stat occidental, a explicat unui cetăţean român, venit la ambasadă cu prilejul plecării sale temporare în străinătate, că este necesar să completeze un chestionar, cerîndu-i sub acest pretext date referitoare la activitatea întreprinderilor în care a lucrat, unitatea unde şi-a efectuat stagiul militar. Apoi i-a luat actele personale, inclusiv legitimaţia de intrare în fabrică, pe care le-a fotocopiat.

Pentru a-i determina pe cei care prin profesie, loc de muncă, convingeri politice, cerc de relaţii le trezesc interes să mai viziteze reprezentanţele diplomatice, diplomaţii spioni le oferă, uneori, cadouri, îi asigură că le vor rezolva anumite probleme etc.

Au fost cazuri cînd anumiţi vizitatori ai ambasadelor (cercetători, proiectanţi, inventatori etc.) au fost determinaţi să dea copii de pe lucrările lor, sub pretextul că în schimb vor fi sprijiniţi în rezolvarea unor cereri de vize, vor fi invitaţi în străinătate la simpozioane, conferinţe, vor obţine burse de studii ş.a.

Atît pe cei întîlniţi - întîmplător sau premeditat -

pe străzi, în mijloace de transport în comun, în timpul călătoriilor prin ţară, cît şi pe cei ce vin la reprezentanţele diplomatice ca vizitatori, diplomaţii spioni îi exploatează informativ în orb, respectiv îi determină să dea răspunsuri la o serie de întrebări aparent inofensive, dar care de multe ori se referă chiar la domeniile lor de activitate.

Una dintre laturile de bază ale activităţii unor diplomaţi o constituie influenţarea în mod negativ a anumitor cetăţeni români - în special conaţionali - în care scop efectuează frecvente deplasări în provincie, în mod deosebit în localităţile cu populaţie germană (diplomaţii vest-germani), turcotătară (diplomaţii turci), greacă (diplomaţii greci) etc., unde contactează diferite persoane, mai ales din rîndul intelectualilor (profesori, ingineri, ziarişti, cercetători ş.a.) cărora le pun la dispoziţie diferite publicaţii editate în ţările lor, le promit că le asigură trimiterea la studii sau la specializare în străinătate etc.

Aşa a procedat, de exemplu, un diplomat de la o ambasadă din Bucureşti, care a efectuat în numai două luni de zile vizite repetate în 11 localităţi din provincie, unde şi-a creat o serie de legături cu cetăţeni de cele mai diverse profesii. Cu această ocazie el a participat la activităţi culturale, a organizat dineuri, unde a invitat mai multe persoane, inclusiv dintre cele cu care a discutat în deplasarea sa, iar apoi a expediat pe adresa celor vizitaţi colete cu cărţi şi publicaţii străine.

Diplomaţii de la unele ambasade şi legaţii din Bucureşti se ocupă şi cu scoaterea ilegală din ţară de bunuri şi valori (aur, bijuterii, acte de proprietate, valută, tablouri de valoare, monografii etc.), care aparţin în special unor persoane ce se repatriază sau se stabilesc definitiv în străinătate.

Activitatea de culegere de informaţii cu caracter economic este organizată de către diplomaţii ce lucrează în acest sector în frunte cu consilierii comerciali. Ei menţin contacte permanente cu persoane din întreprinderi române specializate, cu omologii lor din celelalte reprezentanţe diplomatice, cu comercianţi, tehnicieni, economişti concetăţeni care se află temporar în ţara noastră.

Astfel, un consilier comercial al unei ambasade occi-

dentale din Bucureşti instruia la venirea în R.S.România pe unii comercianţi, economişti invitaţi oficiali pe linie economico-comercială, în legătură cu "ce" şi "cum" trebuie să se informeze, pentru ca la plecarea din ţară să-i prezinte rapoarte cu cele observate, cu discuţiile purtate, cu problemele dezbătute şi datele obţinute. Comercianţii respectivi care rămîneau mai mult timp în ţară erau contactaţi periodic de acest consilier în localităţile în care se aflau, pentru a obţine de la ei informaţiile ce-l interesau.

Un alt diplomat ce lucrează în acelaşi sector a efectuat într-un an deplasări în 24 de judeţe, vizitînd numeroase obiective economice, unde s-a interesat - de la salariaţi - de organizarea acestora, de produsele realizate pentru export, de recrutarea, repartizarea şi recalificarea muncitorilor, de modul de cooperare cu alte unităţi, de dificultăţile din aprovizionare, dacă există în cadrul lor subunităţi de cercetare ş.a.

Pentru a-i apropia pe interlocutori, în scopul de a-i determina să-i spună ceea ce îl interesa, acesta le-a "dezvăluit" la rîndul său unele date - evident fără importanţă - despre ţara lui, imprimînd astfel discuţiilor un caracter prietenesc, inofensiv.

Ataşaţii militari (aero şi navali) de pe lîngă ambasadele din Bucureşti conlucrează atît cu alţi diplomaţi din cadrul propriilor reprezentanţe diplomatice cît şi între ei în activitatea de culegere, verificare şi mai ales schimb de informaţii despre ţara noastră, pe prim plan situîndu-se cele referitoare la forţele armate. Se au în atenţie în mod deosebit problemele de apărare, supravegherea obiectivelor militare cunoscute şi descoperirea altora noi.

In acest scop, ei fac dese deplasări în localităţi rurale, cu precădere toamna sau spre sfîrşitul iernii, cînd obiectivele militare se pot observa mult mai bine, chiar de la distanţă.

Pentru a evita suprapunerea deplasărilor în provincie, ataşaţii militari şi le planifică în comun, îşi iau zone diferite de vizitat prin rotaţie şi ulterior procedează la verificarea şi compararea informaţiilor obţinute.

Cu prilejul deplasărilor, ei fac observări directe

asupra obiectivelor militare, economice, a căilor de comunicaţie, a stării de spirit a populaţiei etc., execută fotografieri şi înregistrări fonice a tot ceea ce consideră important.

Pentru aceasta sînt dotaţi cu aparatură tehnică adecvată, inclusiv electronică, cu ajutorul căreia detectează staţiile de radiolocaţie, posturile de apărare antiaeriană, locurile de extracţie sau prelucrare a unor minereuri radioactive ş.a.

Ataşaţii militari trec, de regulă, de mai multe ori pe lîngă obiectivele vizate, prin mai multe părţi. In timp ce le înconjoară, se deplasează încet, pentru a putea observa cît mai bine şi pentru a fotografia. In scopul apropierii maxime de ceea ce le trezeşte interesul, se abat de la ruta stabilită, pătrund pe căi lăturalnice, interzise accesului, simulează pene de cauciuc sau de motor.

De exemplu, cu ocazia unei deplasări pe care a efectuat-o în provincie, un ataşat militar a pătruns cu autoturismul în incinta unei unităţi militare, fără să se supună somaţiei primei santinele. El a oprit numai cînd l-a somat a doua santinelă, dar între timp reuşise deja să efectueze cîteva fotografii. Cînd a fost întrebat asupra scopului urmărit, şi-a motivat intrarea în unitatea militară în cauză prin faptul că nu ştiuse, chipurile, că accesul în locul respectiv este interzis şi că nu observase santinela de la poartă.

O atenţie deosebită acordă ataşaţii militari stabilirii datelor şi zonelor unde vor avea loc aplicaţii militare, experienţe cu caracter secret, încercări ale unor materiale noi din dotarea armatei.

Nu de puţine ori, aceştia caută să identifice în rîn- militarilor activi sau din rezervă persoane ce şi-au făcut iile în ţările lor şi apoi încearcă prin toate mijloacele să-i contacteze pentru a şi-i apropia în vreun fel.

De menţionat că spionii-diplomaţi, indiferent de atribuţiile ce le revin (ataşaţi militari, ataşaţi comerciali, ataşaţi culturali etc.) nu se limitează numai la culegerea de in- maţii ce privesc sectoarele specifice de activitate, ci au în ere orice fel de date care ar servi intereselor statelor lor ţara noastră.

asupra obiectivelor militare, economice, a căilor de comunicaţie, a stării de spirit a populaţiei etc., execută fotografieri şi înregistrări fonice a tot ceea ce consideră important.

Pentru aceasta sînt dotaţi cu aparatură tehnică adecvată, inclusiv electronică, cu ajutorul căreia detectează staţiile de radiolocaţie, posturile de apărare antiaeriană, locurile de extracţie sau prelucrare a unor minereuri radioactive ş.a.

Ataşaţii militari trec, de regulă, de mai multe ori pe lîngă obiectivele vizate, prin mai multe părţi. In timp ce le înconjoară, se deplasează încet, pentru a putea observa cît mai bine şi pentru a fotografia. In scopul apropierii maxime de ceea ce le trezeşte interesul, se abat de la ruta stabilită, pătrund pe căi lăturalnice, interzise accesului, simulează pene de cauciuc sau de motor.

De exemplu, cu ocazia unei deplasări pe care a efectuat-o în provincie, un ataşat militar a pătruns cu autoturismul în incinta unei unităţi militare, fără să se supună somaţiei primei santinele. El a oprit numai cînd l-a somat a doua santinelă, dar între timp reuşise deja să efectueze cîteva fotografii. Cînd a fost întrebat asupra scopului urmărit, şi-a motivat intrarea în unitatea militară în cauză prin faptul că nu ştiuse, chipurile, că accesul în locul respectiv este interzis şi că nu observase santinela de la poartă.

O atenţie deosebită acordă ataşaţii militari stabilirii datelor şi zonelor unde vor avea loc aplicaţii militare, experienţe cu caracter secret, încercări ale unor materiale noi din dotarea armatei.

Nu de puţine ori, aceştia caută să identifice în rîndul militarilor activi sau din rezervă persoane ce şi-au făcut studiile în ţările lor şi apoi încearcă prin toate mijloacele să-i contacteze pentru a şi-i apropia în vreun fel.

De menţionat că spionii-diplomaţi, indiferent de atribuţiile ce le revin (ataşaţi militari, ataşaţi comerciali, ataşaţi culturali etc.) nu se limitează numai la culegerea de informaţii ce privesc sectoarele specifice de activitate, ci au în vedere orice fel de date care ar servi intereselor statelor lor în ţara noastră.

2. <u>Activitatea desfăşurată de către cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj sub acoperire de turişti şi vizitatori la rude.</u>

Calea pătrunderii cadrelor şi agenţilor spionajului străin sub acoperirea de turişti şi vizitatori la rude este intens folosită în ultimul timp datorită dezvoltării deosebite a turismului şi a posibilităţilor reale pe care le au cei aflaţi în slujba puterilor străine de a trece cît mai neobservaţi.

Turiştii şi vizitatorii la rude antrenaţi în activitate de culegere de informaţii sînt, în mare parte, instruiţi să contacteze un cerc larg de persoane ce lucrează în diferite domenii de activitate - la care ajung direct sau prin intermediul rudelor, al prietenilor, al foştilor colegi de şcoală.

De pildă, un turist englez a întreprins o vizită în ţara noastră atunci cînd foştii lui colegi aniversau 30 de ani de la terminarea studiilor liceale. Participînd la această reîntîlnire, el a căutat să afle, în discuţiile purtate, date legate de procedeele folosite în irigaţii, de dotarea tehnică a agriculturii, de modul de pregătire şi specializare a cadrelor ce lucrează în sectorul respectiv, pretinzînd iniţial că ar intenţiona să redacteze unele emisiuni pe această temă la un post de radio, iar apoi că se va reprofila pe comerţ agricol cu ţara noastră. Ulterior, turistul englez a vizitat de mai multe ori România.

Alte organe de spionaj - ca, de exemplu, Serviciul federal de informaţii al R.F.G. - îşi instruiesc cadrele şi agenţii introduşi în rîndul turiştilor şi vizitatorilor la rude să determine persoanele contactate să le furnizeze informaţii care ar fi, chipurile, necesare unor asociaţii compatriotice.

Astfel, un turist din R.F.G., utilizînd un asemenea procedeu, a reuşit să obţină unele date privind o serie de măsuri politice cu caracter intern şi extern luate de statul nostru, starea de spirit din rîndul populaţiei de naţionalitate germană etc. Aceste informaţii au fost apoi predate serviciului federal prin intermediul asociaţiei în numele căreia le culesese.

Serviciul de spionaj vest-german şi altele încearcă să scoată din ţara noastră în mod organizat diverse documente

şi date cu privire la trecutul şi prezentul unor naţionalităţi conlocuitoare.

In acest scop, unii intelectuali de naţionalitate germană au primit indicaţii de la conducători ai asociaţiilor compatriotice de a întocmi monografii ale localităţilor de origine, pentru a fi apoi predate unor turişti străini.

Un turist vest-german a reuşit chiar să obţină de la o rudă a sa din ţara noastră un material documentar conţinînd date statistice referitoare la populaţia de naţionalitate germană din R.S.România, ce erau însă comentate duşmănos.

Tot prin intermediul anumitor turişti, serviciile de spionaj, în special cele vest-german, turc şi grec, acordă o importanţă deosebită alimentării sentimentelor naţionalist-şovine ale unor persoane din rîndul naţionalităţilor conlocuitoare din România.

O practică frecvent folosită mai ales de către serviciul de spionaj israelian este aceea de a trimite ca turişti cadre şi agenţi care contactează persoanele ce-i interesează, sub pretextul transmiterii de scrisori, pachete etc.

Acelaşi serviciu de spionaj recurge şi la sprijinul unor turişti de naţionalitate evreiască, cetăţeni ai altor state. Edificator în acest sens este cazul a trei turişti evrei din două state ale Americii Latine, care au încercat, la indicaţia serviciului de spionaj israelian, să desfăşoare propagandă emigraţionistă în favoarea statului Israel, contactînd mai mulţi profesori universitari, ingineri, avocaţi ş.a. din România.

Si serviciile de spionaj ale Turciei, R.F.G. şi ale altor state întreprind, pe calea turismului, activităţi de a crea o psihoză emigraţionistă în rîndul unor persoane din sînul populaţiilor turco-tătare, germane etc.

Cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj strecurate în România ca turişti sau vizitatori la rude au ca sarcini să culeagă informaţii militare (de exemplu, un "turist" occidental a fotografiat o unitate militară, s-a interesat de date despre structura şi atribuţiile gărzilor patriotice), informaţii economice (un "turist" grec, cu ocazia vizitării unor regiuni muntoase din ţara noastră pentru a realiza, chipurile, un film documentar, a încercat să obţină date despre industria minieră,

despre zăcăminte descoperite recent etc.) ori au indicaţii de a face propagandă în favoarea ţărilor de origine, prin filme, diverse publicaţii, diapozitive etc. (aşa a procedat un turist american care a strîns la locuinţa unde se stabilise temporar cca 6o de persoane pentru a le proiecta filme ce elogiau modul de viaţă american).

In ultimul timp, printre turiştii şi vizitatorii la rude care au sarcini de spionaj sînt introduse tot mai frecvent persoane ce au emigrat recent din ţară, acestea avînd avantajul că cunosc foarte bine locurile, oamenii şi diferite obiective ce prezintă interes pentru serviciile de spionaj imperialiste.

3. Activitatea desfăşurată de către cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj sub acoperirea de ziarişti, corespondenţi de presă, radio şi televiziune.

De multe ori, ziariştii, corespondenţii de presă, radio şi televiziune sosesc în ţară în preajma unor evenimente interne sau internaţionale mai deosebite, cu care ocazie contactează un mare număr de cetăţeni români, interesîndu-se de cele mai diferite aspecte ale vieţii sociale, economice, politice etc.

Astfel, în cursul anului 197o, o ziaristă americană, vizitînd judeţul Mureş, a căutat ca din discuţiile purtate cu cetăţeni din diferite localităţi să obţină o serie de date despre populaţia de naţionalitate maghiară, dacă politica partidului este sprijinită de mase etc.

Un ziarist englez se interesa să afle "dacă", "unde" şi "cînd" vor avea loc manevre ale trupelor statelor membre ale Tratatului de la Varşovia, pe teritoriul ţării noastre.

La rîndul său, un ziarist italian culegea numai aspecte negative sau efectua fotografii astfel încît să le poată explica tendenţios. De pildă, el a fotografiat case în curs de demolare, a oprit trecători pe stradă punîndu-le întrebări provocatoare etc.

In legătură cu modul de acţiune al corespondenţilor de la diferite posturi de radio şi televiziune menţionăm că aceştia procedează la fel ca şi ziariştii şi corespondenţii de

presă, interesîndu-se în special de problemele politicii actuale.

O deosebită recrudescenţă se constată în activitatea postului de radio "Europa liberă", care funcţionează sub îndrumarea, finanţarea şi controlul Agenţiei Centrale de Informaţii (C.I.A.) a S.U.A.

După cum a arătat la o conferinţă de presă un ofiţer al serviciului de informaţii al R.P.Polone, care s-a înapoiat în 1971 în ţara sa după ce a lucrat timp de şase ani la "Europa liberă" fără a i se descoperi adevărata calitate, activitatea în cadrul acestui post de radio implică atragerea automată la colaborare cu reprezentanţii serviciilor de informaţii ale S.U.A. El a afirmat că postul de radio respectiv este practic în întregime finanţat şi controlat de C.I.A., donaţiile particulare reprezentînd o cotă infimă. Sus-numitul a reuşit să pătrundă în cea mai secretă secţie a postului, denumită "Departamentul de studii şi analize pentru Europa răsăriteană", unde a putut cunoaşte aspecte ale activităţii de spionaj, diversioniste şi propagandistice a centrului din München al spionajului american.

La secţia pentru România a acestui post s-a accentuat în ultimul timp activitatea de propagandă anticomunistă a emisiunilor.

Redactorii şi reporterii de la acest post de radio procedează la "stimularea" persoanelor chestionate cu sume între 250-350 de mărci vest-germane.

Recent a venit în ţara noastră o persoană din Occident, care, ascunzînd scopul real al discuţiilor purtate, a stat de vorbă cu peste 20 de cetăţeni români din mediul rural cu privire la nivelul de trai, la eventuale deficienţe şi nemulţumiri, pe care apoi le-a interpretat şi comentat duşmănos în raportul întocmit pentru "Europa liberă".

4. <u>Activitatea unor cadre şi agenţi ai serviciilor de spionaj sub acoperire de comercianţi sau specialişti şi tehnicieni.</u>

Amploarea cunoscută de schimburile comerciale şi tehnico-ştiinţifice pe care România le realizează cu tot mai multe

state a constituit pentru serviciile de spionaj imperialiste un prilej favorabil de a-şi trimite cadre şi agenţi în ţara noastră, fie recrutîndu-i din rîndul comercianţilor sau specialiştilor, fie introducîndu-i în delegaţiile acestora.

Fiecare comerciant care are şi sarcini de spionaj, după ce pleacă din România întocmeşte rapoarte informative ce ajung prin birourile sau secţiile de securitate ale întreprinderilor sau firmelor străine la serviciile de spionaj respective.

Mai mult, serviciul de informaţii vest-german manifestă preocupări pentru stabilirea de legături - prin intermediul unor cadre şi agenţi din rîndul comercianţilor - cu cetăţeni români care anterior şi-au făcut studiile în Germania şi Austria, în vederea antrenării unora dintre ei la culegerea de informaţii.

Concomitent cu acţiunile desfăşurate pentru serviciile de spionaj sau independent de acestea, mulţi comercianţi străini acţionează şi în interesul firmelor ce le reprezintă, recurgînd la coruperea unor funcţionari din Ministerul Comerţului Exterior, din întreprinderile de stat pentru comerţul exterior, din întreprinderile beneficiare sau furnizoare, în scopul antrenării lor la activitate de culegere de informaţii despre necesarul nostru de import, despre ofertele concurenţei etc., pentru a putea să încheie acorduri sau contracte dezavantajoase părţii române.

Iată, de exemplu, cum a acţionat un comerciant vest-german asupra unui cetăţean român, funcţionar la o întreprindere de stat pentru comerţul exterior:

Intîlnindu-se iniţial oficial la sediul întreprinderii, comerciantul străin l-a invitat ulterior pe funcţionarul român la diferite plimbări, restaurante, baruri etc. Studiindu-l în acest timp, a constatat că funcţionarul respectiv este un element avid după bani şi cadouri, îi place să bea etc. După ce a avut grijă să-l ducă din restaurant în restaurant unde achita singur notele de plată, făcîndu-i, în plus, şi unele cadouri, treptat, treptat, comerciantul vest-german i-a solicitat cetăţeanului român informaţii concrete despre ofertele concurenţei, despre preţurile acesteia, condiţiile de livrare şi mul-

te altele. Simţindu-se obligat, acesta i-a furnizat străinului datele respective, precum şi alte date privind modul de organizare şi de desfăşurare a activităţii centralelor industriale, perspectivele imediate de a se încheia un nou contract cu firma pe care o reprezenta, unele dintre măsurile întreprinse de statul nostru referitoare la activitatea de comerţ exterior, contractele în curs de derulare cu alte firme, importul de materii prime din R.F.a Germaniei etc.

Bineînţeles că funcţionarul român a primit din partea comerciantului străin şi a firmei pe care o reprezenta şi alte cadouri (magnetofoane, cupoane de stofă, aparate de radio etc.), precum şi promisiuni că i se va da o sumă de bani pentru a-şi construi un apartament.

In legătură cu specialiştii şi inginerii străini care asigură asistenţa tehnică la unele obiective ce se construiesc în ţara noastră trebuie menţionat că serviciile de spionaj imperialiste, prin conducerile firmelor constructoare sau furnizoare de echipament le solicită rapoarte periodice asupra activităţii lor în România.

In plus, atunci cînd firmele străine sînt solicitate la efectuarea de lucrări strategice (instalaţii militare, radare pentru detectarea submarinelor ş.a.) se recurge la recrutarea de agenţi din rîndul specialiştilor acestora, care, cum e şi firesc, în timpul şederii lor în România se interesează de informaţii legate de domeniile în care sînt specializaţi. Deseori, ei exploatează în orb tineri de pe şantiere, recent veniţi din armată, în special în legătură cu probleme militare şi economice.

5. Activitatea desfăşurată de către cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj imperialiste sub acoperirea de cadre didactice, cercetători, doctoranzi, studenţi etc.

Dezvoltarea necontenită a relaţiilor cultural-ştiinţifice ale ţării noastre cu alte state a dus implicit şi la creşterea numărului de cercetători, studenţi, profesori, lectori străini, care vin în R.S.România pentru a studia, a se documenta etc.

Printre ei, serviciile de spionaj imperialiste in-

troduc cadre şi agenţi cu scopul de a culege informaţii în legătură cu organizarea şi desfăşurarea activităţilor de cercetare ştiinţifică, a învăţămîntului superior şi tehnic, cu sistemul economic şi de planificare, cu situaţia naţionalităţilor conlocuitoare, cu problema cultelor şi sectelor etc.

Aceştia caută să cunoască atît persoane competente în domeniile ce-i interesează, cît şi cu posibilităţi de a le da acces în anumite fonduri de arhive sau biblioteci.

Alţii caută să-şi aleagă în aşa fel temele de cercetare ştiinţifică încît să poată străbate multe localităţi, în special sate, chiar cătune, pentru a observa direct zone întregi, pentru a discuta cu sute de oameni, în scopul culegerii datelor ce-i interesează.

Aşa a procedat un doctorand care şi-a ales ca temă de cercetare "răscoalele ţărăneşti", tocmai pentru a se putea deplasa în voie pe oriunde dorea, chipurile pentru a se documenta.

Pe de altă parte, o serie de cadre didactice universitare care au funcţionat în trecut în anumite institute de învăţămînt superior, revin în România şi-şi vizitează foştii studenţi, în mare parte ajunşi astăzi profesori, pedagogi etc., în diferite localităţi rurale sau urbane, încearcă să stabilească legături permanente cu ei şi să-i exploateze informativ.

Profesorii, lectorii şi studenţii străini sînt folosiţi intens de către serviciile de spionaj şi în scopul propagării în rîndul celor cu care vin în contact, mai ales tineri intelectuali, a unor idei de preamărire a modului de viaţă occidental.

6. <u>Activitatea unor cadre şi agenţi ai serviciilor de spionaj imperialiste sub acoperire de navigatori (aero, maritimi, fluviali), şoferi ai societăţilor de transporturi internaţionale, feroviari, sportivi etc.</u>

Experienţa muncii de securitate a demonstrat că o serie de cadre şi agenţi ai serviciilor de spionaj imperialiste sînt trimişi în R.S.România sub acoperirea de marinari, cu sarcini de a procura informaţii din diferite domenii de activitate, de a recruta sau reactiviza agenţi etc.

In acest scop, marinarii respectivi, cu ocazia rezolvării unor probleme oficiale (predarea şi primirea mărfurilor, prezentarea documentelor vaselor respective, aprovizionarea vapoarelor cu combustibil şi alimente, încheierea contractelor de transport etc.), îşi creează multiple legături în special în rîndul funcţionarilor portuari, în localităţile din jurul porturilor, orientîndu-se mai ales spre elemente afaceriste, femei de moravuri uşoare, rude ale unor cetăţeni români stabiliţi în străinătate ş.a.

Pentru a realiza contactele, marinarii-spioni se deplasează în localităţile în cauză sub diferite pretexte. De exemplu, un marinar turc se deplasa foarte des într-o localitate, unde lua legătura cu unele elemente care-i furnizau informaţii despre diferite obiective militare din Dobrogea.

Pe lîngă culegerea de informaţii, unii navigatori aflaţi în slujba serviciilor de spionaj au intenţionat să scoată ilegal din ţară anumite persoane, de regulă dintre cele cunoscute ca fiind elemente duşmănoase, recurgînd atît la ascunzătorile de pe vase, cît şi la dotarea celor în cauză cu acte de identitate falsificate (legitimaţii de marinar ş.a.).

Serviciile de spionaj îşi introduc în mod acoperit cadrele şi agenţii şi în rîndul unor delegaţii sportive. Acum cîţiva ani, un astfel de cadru a sosit în România cu un grup de sportivi străini şi s-a întîlnit în mod organizat cu un ofiţer trecut în rezervă şi a încercat să-l atragă la activitate de trădare de patrie cerîndu-i informaţii despre anumite unităţi militare, date de studiu despre foştii lui colegi şi actualii prieteni. Totodată, i-a indicat că în caz că există pericolul de a fi descoperit, să părăsească ilegal ţara, fie ascunzîndu-se într-un vagon din trenurile internaţionale sau îmbarcîndu-se pe un vas străin, fie înscriindu-se într-un lot de turişti.

<u>Acţiuni ale serviciilor de spionaj asupra cetăţenilor români ce se deplasează în străinătate în interes de serviciu sau personal.</u>

Datorită creşterii considerabile a numărului de cetăţeni români care se deplasează în străinătate, centrul de greutate în ceea ce priveşte recrutarea de agenţi de către serviciile de spionaj imperialiste şi transmiterea informaţiilor culese

în România s-a mutat spre exterior.

Imediat după sosirea în ţările în care au de rezolvat diverse treburi pe linie de serviciu sau personale, cetăţenii români sînt contactaţi de persoane originare din România, dirijate de serviciile de spionaj cu scopul de a afla: domeniul lor de activitate, ce relaţii au cu unele persoane cu funcţii de răspundere din ţară, starea de spirit din R.S.România etc. In plus, se urmăreşte şi determinarea unora dintre cei contactaţi de a nu se mai întoarce în ţară, insistîndu-se în acest sens mai ales asupra specialiştilor, inginerilor etc.

Unii dintre cetăţenii români sînt contactaţi anterior în ţară şi numai după ce s-au strîns suficiente date de studiu se acţionează asupra lor în străinătate, după caz, prin exploatare informativă, prin încercări de recrutare sau în alt scop.

Pentru recrutare se foloseşte pe larg metoda acordării unor sume de bani, a unor cadouri, achitarea datoriilor contractate, intervenţii la anumite organe de stat, organizarea de mese la restaurante, baruri etc.

In acest sens, serviciile de spionaj folosesc uneori cadre şi agenţi sub acoperirea de angajaţi ai unor firme comerciale, ai unor asociaţii compatriotice sau organizaţii religioase, translatori, ziarişti, corespondenţi de radio (mascînd culegerea de informaţii sub forma unor interviuri), ghizi etc.

In ţările lor, cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj recurg şi la mijloace şi la alte procedee cum ar fi: atragerea în diferite aventuri şi compromiterea, intimidarea, constrîngerea, inducerea în eroare, înscenarea, şantajul, ameninţarea ş.a.

In general, se speculează cu abilitate orice vicii sau pasiuni ale persoanelor ce interesează, se exploatează cu pricepere insuficienta pregătire politico-ideologică a unora dintre ele.

Foarte frecvent se utilizează şi procedeul izolării cetăţenilor români care vizitează Occidentul, prin organizarea gratuită a unor excursii, atribuţie ce revine aşa-ziselor "cluburi ce fac cît mai plăcut timpul liber al străinilor".

Unele mijloace și metode de legătură între serviciile de spionaj imperialiste și agenții lor din țara noastră.

Agenților recrutați de către serviciile de spionaj li se fixează diferite sisteme de comunicare, printre care: întîlniri ulterioare în țară sau în străinătate, legătură impersonală, ascunzători și altele.

De exemplu, un agent care călătorea destul de des în străinătate, pe lîngă faptul că era folosit în culegerea de informații, făcea și curierat. Pentru transportul informațiilor, el a primit o serie de instrumente tehnice, inclusiv un dispozitiv din fier în interiorul căruia se găsea un conteiner în care se introduceau informații, instrucțiuni, soluții pentru scris simpatic etc. Conteinerul, închis ermetic, era introdus în rezervorul cu apă al unui W.C. din trenurile internaționale de călători.

Intr-un alt caz, ascunzătoarea pentru trimis informații sau primit instrucțiuni se găsea în capacul savonierei de la W.C.-ul unui vagon care, pentru a fi recunoscut de agent și de legătura sa, era însemnat într-un anume fel pe unul din pereții săi exteriori.

Ca ascunzători se mai folosesc, de obicei, mînerele de geamantan, fundurile duble ale valizelor, baretele de poșete, cutiile cu sare, pixurile, ambalajele cu pereți dubli, suporturile de chei, periile, bibelourile, statuetele, jucăriile, trusele de manichiură, termosurile care conțin hîrtie subțire, indigourile, microfilmele ș.a.

Printre sistemele de legătură impersonală mai uzitate se numără cel al transmiterilor de corespondență (poștală sau prin persoane particulare).

In corespondență se folosesc, de regulă, scrisul simpatic, codificat sau convențional, mijloacele fototehnice și micropunctul.

La procedeul scrisului invizibil se recurge cel mai adesea. Iată cîteva exemple în acest sens: un prospect al unui medicament adus în țară era, de fapt, pe cealaltă parte, un indigou; pe batistele unui turist erau scrise invizibil instrucțiunile unui serviciu de spionaj, iar pe cămășile lui era notat în același mod cifrul pe baza căruia trebuiau comunicate cen-

trului informaţiile culese. Aceste informaţii urmau să fie transmise cu ajutorul unui aparat de radio emisie-recepţie.

x

x x

Aşa după cum rezultă din cele tratate anterior, cercurile reacţionare din străinătate, serviciile de spionaj imperialiste, folosesc intens posibilităţile pe care le oferă dezvoltarea relaţiilor României socialiste cu alte state,pentru a strecura cadre şi agenţi pe teritoriul nostru şi pentru a-i determina pe anumiţi cetăţeni români să-şi trădeze patria în schimbul satisfacerii unor interese meschine.

Faţă de această situaţie, organele de securitate, precum şi cadrele din miliţie care sînt angrenate în rezolvarea unor sarcini de securitate au ca obiectiv principal prevenirea, descoperirea şi lichidarea acţiunilor serviciilor de spionaj, ale organizaţiilor reacţionare din străinătate şi ale persoanelor din interior aflate în slujba acestora, de natură să pericliteze unitatea, suveranitatea sau independenţa statului, secretul de stat şi capacitatea de apărare a Republicii Socialiste România.

Această misiune este pe cît de importantă pe atît de dificilă, întrucît serviciile de spionaj imperialiste şi-au adaptat continuu metodele de activitate ostilă la noile condiţii în care sînt nevoite să acţioneze. Ele au tras concluzii din eşecurile suferite şi, ca atare, acordă mai multă atenţie mascării acţiunilor lor îndreptate împotriva securităţii statului. Interesele fundamentale ale poporului, ale orînduirii noastre socialiste cer însă ca acţiunile duşmanului să fie contracarate înainte de a se produce vreo consecinţă. Deci, pe prim plan trebuie să stea grija pentru prevenirea unor astfel de acţiuni.

Ţinînd seama de pericolul pe care îl reprezintă acţiunile serviciilor de spionaj, organele de securitate îşi îndreaptă atenţia în direcţia prevenirii încercării spionilor şi trădătorilor de a culege informaţii cu caracter secret din domeniile politic, economic, tehnico-ştiinţific şi militar, precum şi a altor activităţi al căror scop este să lovească în intere-

sele orînduirii noastre sociale şi de stat, să lezeze independenţa şi suveranitatea României socialiste.

Pentru realizarea acestei cerinţe de bază, în conformitate cu indicaţiile partidului, cu ordinul nr.175 din 1 august 1969 al preşedintelui Consiliului Securităţii Statului şi al ministrului afacerilor interne, atribuţiile ofiţerilor şi subofiţerilor de miliţie pe linia apărării securităţii statului constau în efectuarea supravegherii informative generale cu precădere în mediul rural, şi în contribuţia, în cadrul cooperării, la realizarea altor sarcini de securitate.

După cum se ştie, supravegherea informativă generală este o parte componentă a muncii de securitate, fiind desfăşurată în scopul identificării persoanelor care intenţionează sau comit infracţiuni contra securităţii statului, al cunoaşterii împrejurărilor ce pot favoriza săvîrşirea unor astfel de infracţiuni, precum şi pentru obţinerea, în acest sens, a materialelor de primă sesizare.

Referindu-ne expres la activitatea de contraspionaj, este de menţionat faptul că supravegherea informativă generală se desfăşoară şi în anumite obiective sau locuri din mediul rural (întreprinderi agricole de stat, cooperative agricole de producţie, întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, monumente istorice, cabane turistice, anumite staţiuni balneoclimaterice mai mici, de care nu se ocupă ofiţerii de securitate, poduri, viaducte, tuneluri, cantoane de cale ferată etc.), în scopul descoperirii acelor persoane din rîndul cetăţenilor străini aflaţi în vizită ori în interes de serviciu, sau al localnicilor, care se ocupă cu culegerea de informaţii în vederea punerii la cale a unor acţiuni ostile.

De supravegherea informativă generală în obiectivele economice şi în locurile din mediul rural de care nu se ocupă în mod nemijlocit ofiţerii de securitate răspund direct ofiţerii-instructori de miliţie, şefii de posturi şi ajutorii acestora.

In plus, şi ceilalţi ofiţeri şi subofiţeri de miliţie care au reţea informativă, indiferent de obiectiv sau sector, sînt chemaţi să contribuie cît mai eficient la desfăşurarea activităţii de contraspionaj, transmiţînd operativ organelor de securitate orice informaţie pe această linie de muncă.

Prin reţeaua informativă de care dispun în mediul rural sau în alte obiective, precum şi prin culegerea personală de informaţii (prin observare directă, prin discuţii cu diverse persoane etc.), cadrele de miliţie au posibilităţi reale de a contribui la prevenirea scurgerii unor secrete de stat.

In acest sens trebuie acordată o atenţie deosebită acelor persoane - cetăţeni români sau străini - care, prin mijloacele şi metodele descrise anterior, prin contactarea militarilor şi a angajaţilor civili, a membrilor familiilor lor, a salariaţilor din diferite obiective importante, a celor domiciliaţi în apropierea unor obiective manifestă interes nejustificat faţă de amplasarea, profilul şi activitatea acestora. Nu trebuie pierdută din vedere nici conduita suspectă a persoanelor străine de localităţile rurale în preajma cărora se află unităţi militare sau obiective economice importante, persoane ce nu îşi pot justifica în mod verosimil prezenţa în astfel de locuri.

Experienţa demonstrează că divulgarea secretelor militare sau a celor privind producţia de apărare este posibilă şi datorită pălăvrăgelii unor militari lăsaţi la vatră care şi-au satisfăcut stagiul militar în unităţi speciale ori a anumitor angajaţi ai obiectivelor economice.

Stă în puterea cadrelor de miliţie, ca prin mijloacele de care dispun, să depisteze persoanele din rîndul celor de mai sus care desconspiră secrete militare faţă de rudele sau prietenii lor, precum şi elementele - români sau străini - ce caută să intre în relaţii cu rezerviştii sau angajaţii respectivi pentru a afla astfel de date.

Cu aceeaşi atenţie este necesar să fie urmărită de către cadrele de miliţie din localităţile rurale comportarea rudelor şi a legăturilor emigranţilor români cunoscuţi că desfăşoară activitate potrivnică statului nostru, mai ales cînd se cunoaşte că asemenea elemente se vizitează periodic sau corespondează.

In virtutea faptului că localităţile rurale pot fi folosite de către cadrele şi agenţii serviciilor de spionaj imperialiste pentru a se întîlni cu complicii lor, o importanţă deosebită are depistarea cetăţenilor străini ce realizează legă-

turi suspecte cu anumite persoane domiciliate în mediul rural sau care nu sînt de prin partea locului.

Activitatea şi conduita suspectă a unor cetăţeni străini trebuie să stea în atenţia subofiţerilor de miliţie şi pentru faptul că pe această cale pot fi descoperite anumite ascunzători folosite de ei în diverse scopuri (primirea informaţiilor sau transmiterea instrucţiunilor, dosirea armamentului, a mijloacelor de transmisiuni, a materialelor cu conţinut propagandistic ostil etc.).

Ca ascunzători, în acest sens, pot servi: scorburile copacilor, grotele naturale, pietrele kilometrice, indicatoarele de circulaţie sau turistice, troiţele, fîntînele şi alte asemenea locuri.

In sezonul turistic, în cooperare cu organele de securitate, organele de miliţie din localităţile de pe litoral sau din zonele montane au posibilităţi practice de a participa în mod eficient la supravegherea informativă generală a turiştilor străini.

Pe traseele turistice, această supraveghere se realizează de către şefii posturilor de miliţie şi de către agenţii de circulaţie, care sînt instruiţi asupra problemelor ce interesează, cum ar fi: staţionări în locuri izolate, întîlniri între diferite persoane, sprijin în efectuarea filajului unor elemente suspecte etc.

In staţiunile balneoclimaterice, pentru supravegherea informativă generală a turiştilor străini sînt instruiţi şefii posturilor de miliţie şi ajutorii lor, instructorii posturilor, ofiţerii şi subofiţerii ce încadrează serviciul de circulaţie, cei ce efectuează paza generală şi sectoriştii din mediul urban.

Organele de miliţie au un rol deosebit în sprijinirea securităţii în cadrul acţiunii permanente de cunoaştere a modului cum este respectată de către gazdele turiştilor şi vizitatorilor străini legea nr.25/1969 privind regimul juridic al străinilor.

Trăgînd învăţămintele de rigoare din evenimentul petrecut în judeţul Bihor, se impune sublinierea necesităţii ca şi organele de miliţie, în cadrul măsurilor complexe întreprinse din indicaţia conducerii de partid şi de stat, să acorde o aten-

ţie sporită descoperirii elementelor suspecte de evaziune provenite din rîndul diverşilor condamnaţi de drept comun, a persoanelor care deţin în mod ilegal arme şi a altor categorii de cetăţeni români sau străini care, în anumite condiţii, ar putea ataca, în scopul răpirii sau deturnării, aeronavele de pe liniile interne şi externe ori navele fluviale sau maritime.

Luînd măsuri complexe în vederea depistării spionilor şi trădătorilor, organele de securitate, cu sprijinul permanent şi organizat al cadrelor de miliţie angrenate în această muncă de mare răspundere patriotică, au datoria de a descoperi şi documenta temeinic întreaga activitate a tuturor celor care acţionează contra securităţii statului, pentru a-i trage la răspundere în conformitate cu legile ţării.

CUPRINSUL

Redactor: col. Ion Geaglă
Multiplicată în 500 de exemplare pe hîrtie semivelină
Data: 27 iulie 1971
Lucrarea conţine 41 de pagini.